

**SEPTEMBER
2010**

**VAN DEN AKKER
ACCOUNTANTS B.V.**

ALGEMEEN

Bonussen

Er komt een wetsvoorstel dat het mogelijk moet maken voor de raad van commissarissen van een naamloze vennootschap om een toegekende bonus bij te stellen of een uitgekeerde bonus terug te vorderen. De raad van commissarissen (RvC) kan de bonus aanpassen als uitkering ervan onaanvaardbaar zou zijn. Dit is het geval als de bonus afhangt van de koers van de aandelen en deze door onvoorziene omstandigheden buitensporig is gestegen of als onvoldoende rekening is gehouden met een slechte economische situatie van de vennootschap of van de markt. Terugvordering is mogelijk als de doelen waarop de bonus is gebaseerd niet zijn bereikt.

De RvC legt via het jaarverslag verantwoording af aan de algemene vergadering van aandeelhouders. Verder zal de RvC van een beursvennootschap op grond van dit voorstel moeten controleren of bonussen die onvoorwaardelijk worden in geval van een openbaar bod moeten worden aangepast. De regeling geldt voor de bestuurders van alle NV's en voor banken en verzekeringsmaatschappijen met de rechtsvorm coöperatie, onderlinge waarborgmaatschappij of BV. Als dit wetsvoorstel is ingevoerd geldt het ook voor bestaande contracten.

ARBEIDSRECHT

Tijdelijke contracten

De Eerste Kamer heeft ingestemd met de regeling voor de verruiming van tijdelijke contracten voor jongeren tot 27 jaar. De normale regel is dat na drie jaar van tijdelijke contracten of bij het vierde tijdelijke contract een dienstverband voor onbepaalde tijd ontstaat. Voor jongeren tot 27 wordt de periode vier jaar in plaats van drie jaar en kunnen binnen deze periode maximaal vier contracten worden gegeven. Bij het vijfde contract of na vier jaar ontstaat een dienstverband voor onbepaalde tijd. De achtergrond van

deze wijziging is te voorkomen dat jongeren tijdens de crisis onnodig op straat komen te staan. Het gaat om een tijdelijke maatregel die in principe geldt tot 1 januari 2012. Eventueel kan de maatregel daarna worden verlengd tot uiterlijk 1 januari 2014.

Opbouw vakantiedagen

De regeling voor de opbouw van vakantiedagen voor werknemers wordt gewijzigd. De beperking in de opbouw van vakantie rechten voor langdurig zieke werknemers vervalt, waardoor zij recht krijgen op hetzelfde aantal vakantiedagen als werknemers die niet ziek zijn. De wetswijziging is het gevolg van uitspraken van het Hof van Justitie van de EG.

Werknemers kunnen in de toekomst ook het opnemen van de wettelijke vakantiedagen niet meer onbeperkt uitstellen, maar worden verplicht om hun vakantiedagen binnen anderhalf jaar op te nemen. Te lang uitstellen van vakantie kan de veiligheid en gezondheid in gevaar brengen. Deze beperking geldt niet voor vakantiedagen boven het wettelijk minimum en ook niet voor werknemers die redelijkerwijs niet in staat zijn geweest vakantie op te nemen. Werkgevers en werknemers kunnen in onderling overleg kiezen voor een langere termijn dan anderhalf jaar. De tekst van het wetsvoorstel is nog niet bekend gemaakt. Dat gebeurt bij de indiening van het wetsvoorstel bij de Tweede Kamer.

Vakantiedagen en ontslag

Bij het einde van iemands dienstverband is de vraag wat er moet gebeuren met vakantiedagen waarop de werknemer

recht heeft. De werkgever zal er vaak de voorkeur aan geven dat de werknemer de resterende dagen opneemt, zodat hij geen extra betaling hoeft te doen aan de werknemer. Wanneer de werknemer direct aansluitend bij een andere werkgever in dienst treedt, zal ook hij vaak de voorkeur geven aan het opnemen van de resterende vakantiedagen voor hij bij zijn nieuwe werkgever begint.

Als de werknemer de dagen niet wil opnemen is de vraag of de werkgever kan bepalen dat de werknemer deze dagen toch opneemt. Volgens de wet stelt de werkgever de vakantie van een werknemer op diens verzoek vast, voor zover de vaststelling van de vakantie niet is geregeld in de arbeidsovereenkomst, de cao of anderszins.

Een werkgever mocht op grond van de arbeidsovereenkomst ten hoogste vier dagen per jaar aanwijzen als verplichte vakantiedagen. De werkgever vroeg aan een werknemster, wier arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet zou worden verlengd, wanneer zij haar resterende vakantiedagen wenste op te nemen. De werknemster wilde geen vakantiedagen opnemen. Vervolgens stelde de werkgever eenzijdig de vakantie van de werknemster vast. Behoudens de vier dagen die de werkgever volgens de arbeidsovereenkomst mocht aanwijzen was dat in strijd met het wettelijke systeem. De werkgever was verplicht om de overige dagen uit te betalen bij het einde van het dienstverband.

Opleidingskosten

Wanneer een werkgever opleidingskosten maakt ten behoeve van een werknemer is het niet ongebruikelijk om een terugbetalingsregeling op te nemen om zeker te stellen dat de werkgever profijt heeft van zijn investering. De terugbetalingsregeling is veelal tijdgebonden, dat wil zeggen dat na een zekere periode de terugbetalingsverplichting vervalt. Ook is niet ongebruikelijk dat de terugbetalingsverplichting daalt naarmate de tijd verstrijkt. In een arbeidsovereenkomst met een

duur van 18 maanden, waarvan de eerste maand als proeftijd gold, was een opleidingskostenbeding opgenomen. De werkgever verzorgde gedurende die periode een opleidingstraject en detacheerde de werknemer bij een opdrachtgever. De opzet was dat een werknemer na beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd bij de opdrachtgever in dienst zou treden. Een van de werknemers beëindigde nog tijdens de proeftijd de dienstbetrekking. De werkgever vorderde betaling van het volledige bedrag aan opleidingskosten. Het ging om een bedrag van € 13.000. De kantonrechter stelde vast dat het opleidingskostenbeding in beginsel ook gold tijdens de proeftijd. Het ontbreken van een glijdende schaal betekende niet dat het beding daarom niet geldig was. Volgens de kantonrechter zijn er situaties denkbaar waarin het in strijd is met de redelijkheid en billijkheid als een werknemer de volledige opleidingskosten moet terugbetalen als hij in de proeftijd wil opzeggen. Dat doet zich voor als de werknemer opzegt vanwege een aan de werkgever te verwijten handelen. In dit geval was daarvan geen sprake, omdat de werknemer privéredenen had voor zijn opzegging. De reistijd naar het werk viel hem tegen.

Schadevergoeding

Een werkgever die geconfronteerd werd met diefstal in zijn bedrijf schakelde een

bedrijfsrecherchebureau in. Dat bureau slaagde erin te achterhalen welke werknemer de diefstallen had gepleegd. De werknemer werd op staande voet ontslagen. Vervolgens claimde de werkgever schadevergoeding van de ex-werknemer. De schade bestond uit de nota van het bedrijfsrecherchebureau. Omdat de ex-werknemer weigerde te betalen, legde de werkgever de vordering voor aan de kantonrechter. De ex-werknemer vond dat de vordering moest worden afgewezen. Gelet op het minimale bedrag van de vermiste spullen was het inschakelen van een bedrijfsrecherchebureau naar zijn mening buitenproportioneel. Volgens de kantonrechter is diefstal of verduistering door een werknemer een gedraging die in strijd is met zijn contractuele verplichtingen uit de arbeidsovereenkomst. Los van de arbeidsovereenkomst levert diefstal door een werknemer een onrechtmatige daad op. Uit de wet vloeit dan voort dat

degene die daarvoor verantwoordelijk is de schade van de ander moet vergoeden. Uit het onderzoeksrapport van het bedrijfsrecherchebureau bleek dat de ex-werknemer aan medewerkers van het bureau had toegegeven dat hij een aantal diefstallen had gepleegd. De kantonrechter vond de schadeclaim niet buitenproportioneel. In ieder geval had de ex-werknemer de schade kunnen beperken door zich eerder als dader te melden. De kantonrechter vond daarom dat de ex-werknemer de onderzoekskosten ad € 7.500 moest vergoeden aan zijn voormalige werkgever.

INKOMSTENBELASTING

VAR

Wie twijfelt over de kwalificatie van een arbeidsverhouding, met name over de vraag of er een dienstbetrekking is, kan aan de belastingdienst vragen om een Verklaring Arbeidsrelatie (VAR). Met zo'n verklaring hebben de opdrachtgever en de opdrachtnemer vooraf zekerheid over de vraag of de opdrachtgever loonheffing moet inhouden en afdragen. Heeft de opdrachtnemer een VAR-winst uit onderneming dan hoeft geen loonheffing te worden ingehouden. Daarvoor gelden wel enkele voorwaarden:

- De uitgevoerde werkzaamheden komen overeen met de werkzaamheden die in

Algemeen		Invordering	
Bonussen	2	Heffingsrente	5
		Heffings- en invorderingsrente	6
Arbeidsrecht		Loonbelasting	
Tijdelijke contracten	2	Vrijval spaarloon	6
Opbouw vakantiedagen	2	30%-regeling	6
Vakantiedagen en ontslag	2		
Opleidingskosten	2	Omzetbelasting	
Schadevergoeding	3	Kwartaalaangifte	6
Inkomstenbelasting		Ondernemingswinst	
VAR	3	Willekeurige afschrijving	6
Zwartsparenders	4		
Ondernemersaftrek	4	Sociale verzekeringen	
Zakelijke rente	4	Loondoorbetalingsverplichting	7
Bijtelling auto	5	Dienstbetrekking	7
Monumentenpand	5		
		Autobelastingen	
		Bestelauto	7

de verklaring staan.

- De werkzaamheden worden binnen de geldigheidsduur van de verklaring verricht.
- De opdrachtgever stelt de identiteit van de opdrachtnemer vast en bewaart kopieën van een geldig identiteitsbewijs en van de VAR in zijn administratie.

Opdrachtgevers kunnen de echtheid van VAR-verklaringen voortaan telefonisch controleren bij de belastingdienst. De belastingdienst controleert of de combinatie BSN – VAR klopt. Als dat niet het geval is, vindt nader onderzoek plaats. Het Landelijk Coördinatiepunt VAR is tijdens kantooruren te bereiken op 088-1511000.

Zwartsparenders

De jacht van de belastingdienst op Nederlandse zwartsparenders gaat onverminderd door. De Nederlandse en de Antilliaanse belastingdienst gaan samenwerken om Nederlanders die betrokken zijn bij een Antilliaanse Stichting Particulier Fonds (SPF) op te sporen. De particuliere fondsen op de Antillen bevatten vermogens tot tientallen miljoenen euro's. De SPF's worden via een anonieme trust beheerd. Er zouden recent zeker 250 van deze fondsen plotseling zijn opgeheven. Daarnaast is de Nederlandse belastingdienst in het bezit gekomen van een Cd-rom met gegevens van Nederlanders die betrokken zijn bij Liechtensteinse Stiftungen. Via deze informatie is te achterhalen wie de Stiftung in eigendom heeft en wie er leiding geeft aan de Stiftung.

Per 1 juli 2010 is de minimale boete voor vrijwillig inkeren verhoogd naar 30%. De boete voor zwartsparenders die door de FIOD of de belastingdienst worden opgespoord bedraagt sinds juli 2009 maximaal 300%.

Ondernemersaftrek

Ook in het buitenland wonende ondernemers die in Nederland een onderneming drijven, hebben recht op zelfstandigenaftrek indien zij voldoen aan het uren criterium. Voor hen geldt echter de beperking dat alleen de uren die zij

besteden aan het in Nederland gevestigde deel van de onderneming meetellen voor het uren criterium. Dat kan ertoe leiden dat de in het buitenland wonende ondernemer geen recht heeft op zelfstandigenaftrek, ondanks dat hij in totaal meer dan 1.225 uur aan zijn onderneming besteedt. De Nederlandse Wet IB 2001 biedt buitenlandse belastingplichtigen de mogelijkheid om te kiezen voor behandeling als binnenlands belastingplichtige. Als een in het buitenland wonende ondernemer die keuze maakt, tellen alle aan de onderneming bestede uren mee voor het uren criterium.

Het Hof van Justitie EG heeft in het arrest Gielen gezegd dat de Nederlandse regeling voor buitenlandse belastingplichtigen een verboden belemmering vormt van de vrijheid van vestiging. Naar aanleiding van dit arrest heeft de minister van Financiën in een besluit aangegeven dat de uren die een buitenlandse belastingplichtige besteedt aan zijn buiten Nederland gevestigde onderneming voortaan meetellen voor het uren criterium. Omdat de zelfstandigenaftrek, de meewerkaftrek en de startersaftrek bij arbeidsongeschiktheid afhankelijk zijn van de hoogte van de winst uit onderneming, is de winst uit een buiten Nederland gevestigde onderneming medebepalend voor de hoogte van deze aftrekken van een buitenlands belastingplichtige. De vraag is of, en zo ja op welke wijze, de ondernemersaftrek in mindering moet komen op de winst uit Nederlandse onderneming.

In het Besluit Voorkoming Dubbele Belasting 2001 (BVDB 2001) is geregeld dat bij zowel Nederlandse winst als buitenlandse winst de ondernemersaftrek eerst in mindering komt op de

Nederlandse winst. Als de Nederlandse winst onvoldoende is voor verrekening, wordt het restant toegerekend aan de buitenlandse winst. Deze benadering geldt ook voor de buitenlandse belastingplichtige. De minister overweegt om de toerekening van de ondernemersaftrek bij een wijziging van het BVDB 2001 pro rata toe te rekenen. Deze toerekening zal dan ook gelden voor de buitenlandse belastingplichtige. Het besluit werkt terug tot en met 18 maart 2010.

Zakelijke rente

Wanneer de houder van een aanmerkelijk belang in een BV een vordering heeft op de BV valt deze vordering onder de terbeschikkingstellingregeling. Dat houdt in dat de rente op de vordering progressief belast is. Een eventuele afwaardering van de vordering kan ten laste van het inkomen worden gebracht.

Een aanmerkelijk belanghouder die van een andere aandeelhouder een vordering op de BV had overgenomen voor een bedrag van f 1 meende dat de terbeschikkingstellingsregeling niet van toepassing was omdat hij zelf geen geldbedrag aan de BV ter beschikking had gesteld. De inspecteur stelde zich op het standpunt dat sprake was van een reële, rentedragende vordering. Omdat het winstregime van toepassing is op zaken die onder de terbeschikkingstellingsregeling vallen, moest een zakelijke rente berekend worden. Op 1 januari 2001, bij het begin van de terbeschikkingstellingsregeling, had de vordering een waarde in het economische verkeer van f 1. Hof Amsterdam is van oordeel dat voor de toepassing van de terbeschikkingstellingsregeling op een vordering niet van belang is of de aanmerkelijk belanghouder zelf een bedrag ter beschikking heeft gesteld aan de BV. Ook een lage verkrijgingsprijs van de vordering verhindert toepassing van de terbeschikkingstellingsregeling niet, zolang geen sprake is van een waardeloze vordering. In zakelijke verhoudingen is het gebruikelijk om rente te betalen over een schuld als

vergoeding voor het ter beschikking gestelde geld. De aanmerkelijk belanghouder slaagde er niet in om aannemelijk te maken dat er zakelijke overwegingen waren om geen rente te berekenen. Het hof volgde de berekening van rente van de inspecteur. Die kwam neer op een rente van 5% over de nominale waarde van de vordering.

Bijtelling auto

Een werknemer die de beschikking heeft over een auto van de zaak wordt geconfronteerd met een bijtelling bij zijn inkomen voor het privégebruik van de auto, tenzij de werknemer bewijst dat hij met de auto op jaarbasis niet meer dan 500 km privé heeft gereden. In een arrest uit het jaar 2000 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat het gebruik van een auto van de zaak voor een andere dienstbetrekking als privégebruik geldt. Er is geen sprake van privégebruik als de auto mede namens de andere werkgever ter beschikking is gesteld of als de tweede dienstbetrekking wordt uitgeoefend in het kader van de eerste dienstbetrekking. Het mede ter beschikking stellen van de auto door de andere werkgever houdt in dat deze werkgever de kosten van het gebruik van de auto voor de voor hem verrichte werkzaamheden volledig voor zijn rekening neemt. Dat betekent dat de integrale kostprijs van de gereden kilometers moet worden doorbelast.

In de situatie waarin niet de volledige kosten van de auto werden doorberekend maar een relatief laag bedrag per kilometer, leidde dit tot een bijtelling bij het inkomen van de werknemer. De werknemer beriep zich op de tweede uitzondering die de Hoge Raad in het eerder vermelde arrest heeft genoemd.

Volgens de werknemer was hij uit hoofde van zijn dienstbetrekking bij de eerste werkgever ook werkzaam voor de tweede. Dat zou blijken uit een overeenkomst waarbij de werknemer en de beide werkgevers partij waren. Volgens het hof had de overeenkomst slechts betrekking op betaling van het loon door de tweede werkgever aan de eerste en op doorbetaling aan de

werknemer door de eerste werkgever.

Monumentenpand

Onderhoudskosten voor een eigen woning zijn niet aftrekbaar. Voor monumentenpanden die als eigen woning dienen geldt een bijzondere regeling waardoor onderhoudskosten wel aftrekbaar zijn. In dat verband worden onderhoudskosten omschreven als de kosten van werkzaamheden om het monumentenpand, zoals dat bij de aanvang van de werkzaamheden bestond, in bruikbare staat te herstellen of te houden. Wanneer een pand is gesplitst in appartementen, is het pand gezamenlijk eigendom van houders van de appartementsrechten. De kosten van de gemeenschappelijke gedeelten van het pand worden dan naar rato van hun gerechtigheid in het pand verdeeld over de eigenaars.

In de splitsingsakte van een monumentenpand was bepaald dat de fundering van het pand tot de gemeenschappelijke gedeelten werd gerekend. Nadat was gebleken dat de fundering in zeer slechte toestand verkeerde, bereikte de vereniging van eigenaars geen overeenstemming over de noodzakelijke herstelwerkzaamheden. Om de werkzaamheden niet te vertragen besloot een van de eigenaars een groter deel van de herstelkosten voor zijn rekening te nemen. Het ging om een bedrag van € 52.324 boven de bijdrage die hij verschuldigd was op grond van het splitsingsreglement. De rechtbank vond dat deze kosten niet als uitgaven met betrekking tot een monumentenpand in aftrek mochten worden gebracht. De Hoge Raad oordeelde anders. De funderingskosten waren

onderhoudskosten, die dienden om de eigen woning van de betrokkene in bruikbare staat te herstellen of te houden. Daarom waren deze kosten voor hem aftrekbaar. Bepalend voor de hoogte van de aftrek was in hoeverre de funderingskosten in de verhouding tussen de eigenaren van het pand voor rekening van de belanghebbende kwamen. De belanghebbende stelde dat hij geen regresrecht had op de mede-eigenaren die niet wilden meebetalen aan herstel. De inspecteur weersprak die stelling niet. Daarmee stond vast dat de funderingskosten volgens de verdeling in de tussen de eigenaren gesloten overeenkomst voor rekening van de belanghebbende kwamen.

INVORDERING

Heffingsrente

Bij het opleggen van een aanslag inkomstenbelasting wordt heffingsrente berekend over het op de aanslag te betalen bedrag. Vanaf 2005 tot en met 2009 werd heffingsrente berekend over de periode van 1 juli van het aanslagjaar tot de dag van de dagtekening van het aanslagbiljet. Dat systeem had tot gevolg dat heffingsrente werd berekend over een periode voordat een bate was ontvangen als de bate na 1 juli werd ontvangen. Die situatie deed zich met name voor bij incidentele baten als de verkoop van aandelen die een aanmerkelijk belang vormen. De wetgever heeft destijds bewust gekozen voor een systeem van berekening van heffingsrente waarbij geen rekening wordt gehouden met het tijdstip waarop inkomsten worden genoten. De inspecteur is gebonden aan de wet en heeft niet de bevoegdheid om daarvan af te wijken. De rechter heeft vervolgens niet de bevoegdheid om de redelijkheid of billijkheid van de wetgeving te toetsen. Er ligt inmiddels een aantal uitspraken van rechtbanken en gerechtshoven. Hof Arnhem moest oordelen in een dergelijke casus waarin iemand op 30 november 2006 aanmerkelijk belangaandelen verkocht en daarmee een voordeel behaalde van

€ 70.000.000. Daarover moest hij € 17.500.000 aan inkomstenbelasting betalen. In de op 9 februari 2007 opgelegde voorlopige aanslag werd een bedrag van € 449.871 aan heffingsrente in rekening gebracht, waarvan € 298.958 betrekking had op de periode van 1 juli 2006 tot 1 december 2006. Door de keuze om heffingsrente te berekenen over de gehele belastingschuld vanaf de dag volgend op het midden van het tijdvak kwam de heffingsrente volgens het hof uit op 2% op maandbasis en 24% op jaarbasis. Zowel in relatieve zin als in absolute zin vormde dat een buitensporige last. Dat is in strijd met het Eerste Protocol bij het EVRM. Het hof beperkte de in rekening te brengen heffingsrente tot de periode van 1 december 2006 tot 9 februari 2007.

Heffings- en invorderingsrente

De minister van Financiën heeft de tarieven van de heffings- en invorderingsrente voor het derde kwartaal van 2010 vastgesteld. Voor het vierde achtereenvolgende kwartaal bedraagt het rentepercentage 2,50. Het verloop van de rentetarieven sinds 1 januari 2008 is als volgt:

3e kwartaal 2010:	2,50%
2e kwartaal 2010:	2,50%
1e kwartaal 2010:	2,50%
4e kwartaal 2009:	2,50%
3e kwartaal 2009:	2,75%
2e kwartaal 2009:	3,50%
1e kwartaal 2009:	4,90%
4e kwartaal 2008:	5,45%
3e kwartaal 2008:	5,15%
2e kwartaal 2008:	4,75%
1e kwartaal 2008:	5,30%

LOONBELASTING

Vrijval spaarloon

Spaarloon is een deel van het loon dat onbelast kan worden genoten, op voorwaarde dat het gedurende vier jaar op een geblokkeerde rekening heeft gestaan. Nadat de minister van Financiën eerder op Kamervragen had geantwoord niet veel heil te zien in het vrijgeven van de geblokkeerde saldi van spaarloonregelingen ter stimulering van

de economie, heeft hij nu op aandringen van de Tweede Kamer toch besloten de saldi vrij te geven. De gevreesde problemen voor de bankwereld lijken mee te vallen. In overleg met de banken zijn de spaarloontegoeden die zijn opgebouwd in de jaren 2006 tot en met 2009 vanaf 15 september 2010 vrij opneembaar.

30%-regeling

Om het aantrekkelijk te maken voor buitenlandse deskundigen om in Nederland te werken is er een bijzondere regeling in de loonbelasting die bekend staat als de 30%-regeling. Deze regeling houdt in dat van de totale arbeidsbeloning inclusief vergoedingen 30% als onbelaste vergoeding voor zogenaamde extraterritoriale kosten wordt aangemerkt. Op het restant zijn de normale loonbelastingregels van toepassing. De regeling geldt voor een periode van maximaal 10 jaar. De periode van 10 jaar wordt verkort met de duur van eerder verblijf in Nederland van de buitenlandse deskundige. De regeling geldt alleen voor deskundigen die door een Nederlandse werkgever in het buitenland zijn aangetrokken. Uit een arrest van de Hoge Raad uit 2006 volgt dat daarmee wordt bedoeld dat de deskundige bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst niet in Nederland woont en niet in Nederland werkt. Niet van belang is of dat werk in loondienst of als zelfstandige wordt verricht. Dat ondervond een in België wonende radioloog, die haar maatschapsaandeel in een Nederlandse

praktijk inbracht in een BV. Op het moment dat zij de arbeidsovereenkomst met haar BV sloot, was zij werkzaam in Nederland. Dat betekende dat zij geen recht had op toepassing van de 30%-regeling.

OMZETBELASTING

Kwartaalaangifte

Ter bestrijding van de economische crisis is de mogelijkheid om kwartaalaangifte te doen voor de omzetbelasting in 2009 tijdelijk verruimd. Eind 2010 zou deze maatregel vervallen. Vanwege het succes van de regeling wordt deze met een jaar verlengd tot eind 2011. Ondernemers kunnen dus ook in 2011 kiezen of ze hun btw-aangifte per kwartaal of per maand doen. De ministerraad heeft dat besloten. De keuze voor kwartaalaangifte leidt tot verbetering van de liquiditeit van de onderneming.

ONDERNEMINGSWINST

Willekeurige afschrijving

Een van de maatregelen ter bestrijding van de huidige economische crisis is de tijdelijke willekeurige afschrijving voor investeringen in bedrijfsmiddelen. Deze regeling biedt de mogelijkheid om investeringen die bedrijven in 2009 en 2010 hebben gedaan voor maximaal 50% af te schrijven in het jaar waarin verplichtingen zijn aangegaan en voor maximaal 50% in het daaropvolgende jaar. Het bedrag van de willekeurige afschrijving kan voor de ingebruikneming van het bedrijfsmiddel niet hoger zijn dan het betaalde bedrag. In de praktijk blijkt dat hierdoor een onbedoelde beperking van de mogelijkheid tot willekeurige afschrijving kan ontstaan. Daarom is de regeling gewijzigd. De voorwaarde dat alleen in het investeringsjaar en het daaropvolgende jaar willekeurig kan worden afgeschreven en de voorwaarde dat in het op het investeringsjaar volgende jaar maximaal 50% willekeurig mag worden afgeschreven zijn vervallen.

Het gevolg is dat voor investeringen die in 2009 of 2010 zijn gedaan in het investeringsjaar maximaal 50% willekeurig mag worden afgeschreven. Het restant mag in een of meer van de volgende jaren willekeurig worden afgeschreven. De regeling werkt terug tot en met 1 januari 2009.

SOCIALE VERZEKERINGEN

Loondoorbetalingsverplichting

Werkgevers zijn verplicht om tijdens ziekte van hun werknemers het loon door te betalen. De verplichting om het loon door te betalen geldt gedurende een periode van 104 weken. Na deze periode heeft de werknemer bij voortdurende arbeidsongeschiktheid recht op een uitkering op grond van de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen (Wet WIA). Wanneer de werkgever zich tijdens de arbeidsongeschiktheid van de werknemer onvoldoende inspannt om de werknemer weer aan het werk te krijgen, kan de loondoorbetalingsverplichting worden verlengd, ook al heeft de werknemer inmiddels een uitkering uit de Wet WIA. De re-integratie zal in eerste instantie zijn gericht op hervatting van het eigen werk. Als dat niet mogelijk is, dient de werkgever op zoek te gaan naar mogelijkheden voor ander werk in zijn bedrijf. Zijn die mogelijkheden er niet, dan moet de werknemer worden begeleid naar werk elders. Met deze laatste mogelijkheid, het zogenaamde tweede spoor, moet op tijd begonnen worden. De Centrale Raad van Beroep constateerde in een procedure dat het UWV terecht had aangenomen dat er onvoldoende perspectief was voor werkhervatting van een werknemer bij zijn werkgever. Daarom had de werkgever zijn re-integratie-inspanningen moeten richten op het tweede spoor. De werkgever wachtte daar te lang mee, zonder duidelijke redenen. De Centrale Raad van Beroep was van oordeel dat het besluit om de werkgever een loonsanctie op te leggen terecht was

genomen. De werkgever moest nog 52 weken het loon van de werknemer voor zijn rekening nemen.

Dienstbetrekking

Om een arbeidsverhouding te kwalificeren als privaatrechtelijke dienstbetrekking moet aan drie criteria zijn voldaan. De uitvoerder van de werkzaamheden moet de arbeid persoonlijk verrichten, er moet een gezagsverhouding bestaan tussen opdrachtgever en de uitvoerder van de werkzaamheden en er moet een beloning voor de verrichte arbeid worden betaald. Vaak is het al dan niet bestaan van een gezagsverhouding uiteindelijk bepalend.

Een ervaren belastingadviseur met een eigen adviespraktijk verrichtte werkzaamheden voor de adviespraktijk van een andere belastingadviseur. Die werkzaamheden werden naar het oordeel van de Centrale Raad van Beroep in privaatrechtelijke dienstbetrekking verricht. De adviseur werkte in de praktijk van zijn opdrachtgever voor de cliënten van de opdrachtgever. De werkzaamheden van de adviseur waren geheel ingebed in de bedrijfsvoering van de opdrachtgever. De adviseur werkte op kantoor van de opdrachtgever en maakte gebruik van de resultaten van werkzaamheden van werknemers van de opdrachtgever voor zijn werkzaamheden. De opdrachtgever kon, indien nodig of door hem gewenst, aanwijzingen geven die de adviseur op moest volgen. Voor de constatering van een gezagsverhouding vond de Centrale

Raad van Beroep het gebruik van het beconnummer van de opdrachtgever mede van belang.

AUTOBELASTINGEN

Bestelauto

Ondernemers die een auto van de zaak ook privé kunnen gebruiken, worden geconfronteerd met een forfaitaire bijtelling voor privégebruik. Het maakt voor de bijtelling niet uit of het gaat om een personenauto of een bestelauto. Er hoeft geen forfaitaire bijtelling bij het inkomen gedaan te worden als het gaat om een bestelauto die (nagenoeg) uitsluitend geschikt is voor het vervoer van goederen.

Volgens Hof Arnhem kunnen ook bestelauto's die in de cabine plaats hebben voor het vervoer van meer personen dan alleen de chauffeur in deze categorie vallen. Gelet op het uiterlijk, de specifieke inrichting en de afmetingen vond het hof dat een bestelauto met twee zitplaatsen naast de bestuurdersplaats nagenoeg uitsluitend geschikt was voor het vervoer van goederen. Voor zover de bestelauto privé gebruikt wordt moet een onttrekking in aanmerking worden genomen. De inspecteur moet in een dergelijk geval aannemelijk maken dat de bestelauto voor privédoeleinden wordt gebruikt.

Hoewel bij de totstandkoming van deze uitgave de grootst mogelijke zorgvuldigheid is betracht, bestaat de mogelijkheid dat bepaalde informatie na verloop van tijd verouderd of niet meer juist is. Dit kan ten gevolge van (aanpassing van de) regelgeving die bekend is geworden na het opmaken van deze uitgave. Voor toepassing in individuele gevallen raden wij u aan contact op te nemen met uw adviseur.